

بررسی نظریه‌های پیرامون حل مسئله

علیرضا رشنودی

۱- دانشجوی کارشناسی آموزش ابتدایی، دانشگاه فرهنگیان.

alirezashnoodi@gmail.com

چکیده:

هدف از این تحقیق بررسی نظریه‌های پیرامون حل مسئله می‌باشد. این تحقیق با استفاده از منابع کتابخانه‌ای و به صورت بررسی موردی انجام گرفته است. در تمام طول تاریخ آموزش و پرورش حل مسأله یکی از هدفهای مهم آموزشی معلمان به شمار می‌آمده از برکت پیشرفتهای روانشناسی علمی معاصر بر اهمیت موضوع افزوده شده است. به نظر می‌رسد که روانشناسان بیشترین تلاش خود را معطوف به تعریف آن فرایندهای شناختی کرده باشند که در بازنمایی درونی دست‌اندر کارند. تنها در سالهای اخیر پیگیری‌های منظم در مورد ساختار شناختی که در فعالیت حل مسئله درگیر است، آغاز شده است. مدل‌های پدید آمده تأکید زیادی بر دانش موجود در ساختار حافظه و شبکه‌های معنایی دارد، و به دلایل قابل قبول، ادبیات راجع به هر دو میدان بسط یافته است. و حل مسئله مشخصاً به عوامل حافظه و نیز بسیاری از شبکه‌های معنایی مربوط شده است.

کلیدواژگان: حل مسئله، ریاضی، روانشناسی.

۱. مقدمه:

در تمام طول تاریخ آموزش و پرورش حل مسأله یکی از هدفهای مهم آموزشی معلمان به شمار می‌آمده از برکت پیشرفتهای روانشناسی علمی معاصر بر اهمیت موضوع افزوده شده است. جان دیویی، جروم برونر، ژان بیاژه و لئو ویگوتسکی از جمله کسانی هستند که بر نقش فعالیت یادگیرنده در جریان حل مسأله بر دانش‌اندوزی تأکید داشته‌اند و نظریه سازندگی یا ساختن‌گرایی یادگیری از ثمرات این اندیشمندان است (سیف، ۱۳۸۰). یک کشف بزرگ سبب حل شدن یک مسأله بزرگ می‌شود، ولی در حل هر مسأله حبه‌ای از اکتشاف وجود دارد. مسأله شخص ممکن است چندان پیچیده نباشد، ولی اگر کنجکاوی وی را برانگیزد و ملکه‌های اختراع و اکتشاف را در فرد به کار وادارد، و اگر آن را با وسایل و تدابیر خود حل کند ممکن است از تنش و شادمانی حاصل از پیروزی در اکتشاف شاد شود، چنین حال و تجربه‌ای در سالهای تجربه‌پذیری می‌تواند شوق و ذوقی برای کار عقلی و فکری پدید آورد و آثار خود را بر ذهن و روان و خصلت شخص در تمام عمر باقی گذارد (پولیا^۱، ۱۹۴۴، ترجمه آرام، ۱۳۷۷).